

PŘÍBĚH

DÍVKA A CHLAPEC V OBŘÍ JESKYNĚ

Jeden obr unesl dívku a držel ji pod zámkem. Chlapec, který se od dívky nedokázal odloučit, se u něj nechal najmout do služby. Po čase obrovi řekl, že by tu dívku chtěl za ženu, ale obr mu ji nechtěl dát, pokud nesplní tři úkoly, které mu uloží.

Prvním úkolem bylo zrýt za jediný den všechna obrova pole. Obr však dal chlapci místo rýče pouze násadu. Když mu dívka přinesla oběd, chlapec hořce plakal. Dívka se ho zeptala, jak daleko je s prací, a chlapec jí odpověděl, že nemůže nic dělat, protože dostal místo rýče jen násadu. Dívka slíbila, že mu pomůže, protože dostala od obra prsten, který dokáže cokoli. Nasadila si prsten a vmžiku bylo pole zryté. Chlapci však řekla, že se nesmí vrátit dřív než za soumraku. Obr se ho večer zeptal, zda je s prací hotov. Chlapec odpověděl, že ano, ale obr mu nechtěl věřit. Chlapec ho vyzval, ať se jde sám podívat.

Nadešla doba senoseče a obr chlapci uložil, že má za jediný den pokosit celou louku, a dal mu násadu bez kosy. Když mu dívka přinesla oběd, ležel chlapec na zemi a plakal, že nemůže kosit. Dívka mu opět pomohla, nasadila si prsten a v tu chvíli byla celá louka pěkně posečená. Chlapec se však nesměl vrátit dříve než za soumraku. Večer si obr pomyslel, že louka bude jistě špatně posečená, ale chlapec ho vyzval, ať se jde sám podívat.

Třetí den ráno řekl obr chlapci: „Můj ty světe! Ted' dostaneš třetí úkol — vyčistíš mi kadibudku!“

Chlapec se velice zdráhal do takové práce pustit, neodvážil se ke kadibudce ani přiblížit a dal se do pláče. Dívka mu přinesla nejdříve snídaní a pak oběd, ale chlapec pořád plakal. Prosil ji, aby mu pomohla, dívka to však odmítla: „Takovou práci dokážeš udělat sám.“ Když mu přinesla večeři, chlapec stále plakal. Ted' už si nasadila prsten a hned bylo všechno jako ze škatulky, záchod zářil zvenku i zevnitř

pohádka

jako zlato. Když to obr uviděl, velmi se podíval a doma chlapci řekl: „Můj ty světe! Zítřka tě budu muset zabít!“

Chlapec dostal strach a poprosil dívku, aby mu poradila, jak obra sprovodit ze světa. Když v noci tvrdě spal, rozpálili jeden konec železné tyče. Chlapec ji vrazil obrovi do očí, a ten hned zuřivě vyskočil z postele a vyrazil ven ze dveří, ale spletl si cestu a spadl do nedalekého jezera. Obr zahynul a chlapec s dívkou získali jeskyni pro sebe.

OBRYNĚ S BRADAVICÍ

Muž a žena měli tři děti. Ty jednoho rána vyháněly dobytek na pastvu a přišly k jeskyni, kde jedna stará, slepá obryně mlela na mlýnku obilí. Děti vstoupily dovnitř a vybraly jí z mlýnku tolik mouky, že si toho obryně všimla a řekla si: „Bud' tu myši chodějí, nebo kradou zlodějí, anebo se na bábu něco chystá.“

Začala šmátrat okolo, ale děti mezitím vyklouzly z jeskyně a vrátily se s moukou domů k rodičům. Druhý den ráno šly zase vyhnat dobytek na pastvu, přišly k jeskyni a vlezly dovnitř. Stařena hnětla těsto. Děti se příkradly k díži a sebraly obryni kus těsta. Ona však poznala, že těsto ubylo, a zvolala: „Zavři se, jeskyně! Ať zmizí dveře!“

Pak tápala po jeskyni, až děti chytila a zeptala se jich: „Vypadám dobře?“

Děti odpověděly, že ano, prý ji jen hyzdí bradavice na krku. Obryně se jich zeptala, zda by ji dokázaly odstranit, a děti odpověděly, že ano, pokud by měly meč. Obryně je proto požádala, aby si vzaly meč, který visí na stěně. Nejstarší chlapec se meče chopil a ut'al obryni hlavu. Děti pak tělo rozřezaly, kýtu nabodly na rožeň u ohniště a utekly.

Obryně měla syna, který byl v té době pryč. Když se vrátil domů, ihned chňapnul po pečeni u ohniště a vykřikl: „Fuj, to je mámina zadnice!“

Běžel ke dveřím, ale zakopl, spadl do jezírka přede dveřmi a utopil se. Děti a jejich rodiče pak získali obří jeskyni se vším, co v ní bylo.

WEB: www.oceti.cz/sihaspapa/
vyšlo: 14. 2. 2024

Ilustrace: Testárka fotky: Canon S120
e-mail: sihaspapa@centrum.cz

autoři vydání: Michael a Pavouk (tel. 605 150 727)
příspěvky: Mitchell, bratři Grimmové

424

SIHÁČEK

únor 2024

Jak to zvládáme CO SE STALO

31. 1. — se lehce ochladilo, teplota kolem 5 °C. Celou schůzku jsme byli v klubovně.

Dalším úkolem pro „Návrat na Měsíc“ bylo dnes »osazení brzdící stuhu a vodítek«. Chvilí nám to zabralo, ale ted' jsou všechny rakety připravené k letu. Pak jsme si zopakovali »pomocná slova morseovky«. A tentokrát byl výsledek zásadě lepší než minulý týden.

Prvním na programu bylo hledání shod nebo rozdílů v trojici karet ve hře »Už to cítím«. Je snadnější hledat rozdíly, Seba však získával trojice na shodě.

Následovalo »trefování papírových válečků« pomocí pistolí s disky.

Pokračovali jsme opakováním morseovky »poznáváním pískaných písmen«. Ukázalo se, že znalost posloupností teček a čárek není silnou stránkou. Morseovku jsme zakončili »luštěním krátké zprávy«.

Poslední část schůzky jsme hráli několik zápasů »papírového fotbalu«. Cvrnkání speciálního míče se nakonec dařilo všem.

Před koncem jsme si rozdali nové číslo oddílového časopisu, návratku k oddílové výpravě, a také »plán akci na 1. pololetí 2024«. Uklidili jsme a hurá domů...

7. 2. — bylo stále teplo. Schůzku jsme začali v klubovně, byli v venku a zakončili opět v klubovně, a v tu chvíli už docela silně přšelo.

Posledním úkolem pro „Návrat na Měsíc“ bylo nabarvení hlavic modelů. Byla to věc rychlá a následně jsme se ještě chvíli věnovali teorii principům modelů raket.

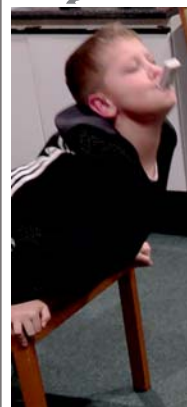
Pak jsme venku shazovali plechovky pomocí hadráků, sníž už žádný nezbyl. :-)

Po návratu do klubovny jsme »zvedali krabičku sirek«. Nebylo to však jen tak obyčejné zvedání, zvedalo se ze židle a nesměly se použít ruce. Nejprve jsme zvedali nohama, potom pusou. Každý si musel najít ten správný způsob.

V následujícím čase jsme soutěžili v »přetlačování«. Zprvu ve dvojicích, kdy každý stál na jedné podložce, ten kdo se první dotkl nohou na jiném místě byl poražený. Potom jsme všichni společně přeskakovali po podložkách a přetlačovali se. Ten kdo zůstal na podložkách jako polední zvířetel.

Nakonec jsme si připomněli další šifru tentokrát to bylo »velký polský klíč« zkráceně V-P-K. S pomocí kartiček se dařilo luštění všem.

Na závěr jsme vyhodnotili prvního vítěze měsíčního bodování v roce 2024, a novou cenu získala Kája — gratulujeme. Rozdali jsme si šušně za leden, připomněli víkendové akce a vydali se, do deště, k domovům...

půlčik

závěrečná Návrat na Měsíc

JAK NÁM TO ŠLO

Stejně jako loni, druhý únorový víkend byla závěrečná výprava k naší dlouhodobé hře. Zúčastnili se čtyři, některé sklátila nemoc, jiní pak měli jiný program... Mužstvo doplnil Oko, pes a Milach.

Putovali jsme podle bodů uložených v GPS přístrojích. Přes dvě kešky jsme přišli na místo startu, kde se nám podařilo vypustit všechny naše rakety.

Vraceli jsme se přes další dvě kešky a v klubovně nás čekal poslední úkol, který skrýval překvapení.

Vypouštění nových raket si budeme muset naplánovat na nějaký další termín...

